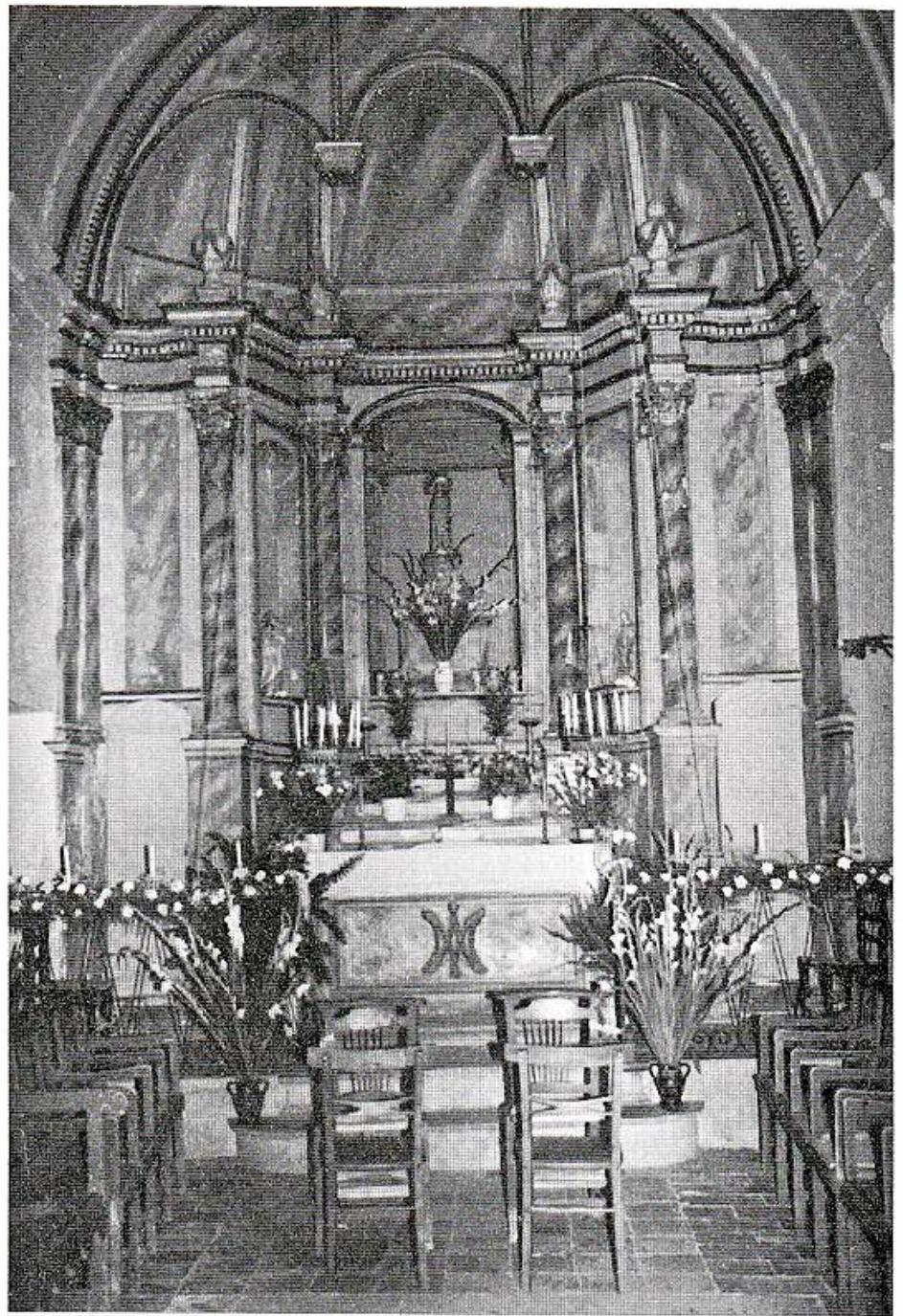

representar-se Santa Anna vestida de verd per remarcar que en les seves entranyes havia portat l'Esperança i amb un llibre obert entre les mans com a símbol de l'educació que va donar a Maria. Mentre que Sant Joaquim no tenia cap atribut remarcable, únicament, se'l representava com un personatge ancià per tal d'evidenciar la seva paternitat.

No podem fer una explicació detallada ni de les característiques físiques d'aquestes dues imatges ni de la seva autoria. Només podem dir que, com recorda la gent gran de Creixell, eren imatges de dimensions considerables, ja que ocupaven tota la fornícula i de fusta policromada. Característiques que s'adiuen amb el cost amb què van ser pressupostades en el seu dia: gairebé la meitat del que va costar el retaule d'obra tot sencer.

*Retaule de Santa Maria de Creixell, 1819.
Imatge del retaule després de la guerra civil.*

Però quins o quin va ser el fet que va provocar que avui dia tinguem una visió parcial i fragmentada d'aquesta obra d'art? Va ser la malaurada Guerra Civil espanyola. L'estiu de 1936, en temps de sega –com em van comentar fa temps en Pere Moy i la Pilar Romans–, va arribar una munió de gent cridant que va prendre l'església i va iniciar la destrucció dels símbols d'identitat d'aquesta. Les imatges de Sant Joaquim i Santa Anna foren cremades, com també l'aviuallament eclesiàstic. Només se salvà la imatge gòtica de la Verge perquè va poder ser, en últim moment, amagada enmig d'un paller pel Sr. Valent i bona part del retaule d'obra, gràcies a la intervenció personal de l'alcalde de Borrassà d'aleshores, el Sr. Serra, tot i que va sofrir alguns desperfectes: el pilar de mà